

דף קב.

עין משפט [א]

אה"ע סימן נא סעיף א

א. איש ואשה שנשדדו, ופסקו ביניהם כמה מכניס כל אחד, וכן האב שפסק ע"י בנו או בתו כמה אתה נותן לבנך או לבתך כו"כ, ועמדו וקידשו, קנו אותם הדברים^א. שהם הדברים שנקנים באמירה, אע"פ שלא היה ביניהם קנין, והוא שאותם דברים שנתחייבו בהם נמצאים ברשותם, שאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם, ואינם ניתנים להכתב. וע"כ גם אם נכתבו אין להם דין שטר שיטרוף בהם ממשעבדי.

הגה: ב. כל מה שפוסקין, צריך ליתן קודם שיכנוס, ואינו יוכל לומר כנוס ואח"כ אתן, אבל אם רוצה להשליש המעות הרשות בידו.

עין משפט א.

יו"ד סימן ששה סעיף ד

ה. ד. כתב לכהן שהוא חייב לו חמשה סלעים בשביל פדיון בנו, חייב ליתנם לו^ד ובנו אינו פדוי.

הגה: אמר לכהן שהוא נותן לו לפדות את בנו אינו יכול לחזור בו^ה, מ"מ אם חזר הוי חזרה.

עין משפט ב.

ח"מ סימן קכט סעיף ד

ד. ה. ערב היוצא לאחר חיתום שטרות, דהיינו לאחר שחתמו העדים

ג. מרב גידל כתובות ק"ב ע"ב, ורמב"ם בפ' כ"ג מהלכות אישות. ואח שפסק לאחותו או אשה שפסקה לבתה, וכן שאר קרובים או אפי' אב לבנו בנישואין שניים, לא קנו אותם הדברים עד שיקנו מיד המתחייב שהוא נותן כך וכך, וכמובן שהדברים יהיו ברשותו, שלא יהיה קנין אתן בדבר שלא בא לעולם.

ד. דמן התורה פדוי כמה שנתחייב עצמו בשטר לכהן, אלא חכמים אמרו שלא יהיה פדוי, גזירה שמא יאמרו פודין בשטרות שיתן לכהן שטר חוב שיש לו על אחרים. ט"ז ס"ק ג'.

ה. מב"מ דף מ"ט ע"א אמר רב פפא ומודה וכו', ובח"ס כתב אפי' אמר שלא בפניו של הכהן שרוצה לתת לפלוני כהן זכה ואסור לחזור בו. פ"ת ס"ק ח'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

בשטר, כתב ואני ערב^א, וניכר שכתב ידו הוא, או שהעדים מעידים עליו שזה כתב יד הערב, י"א^ב שמשמעבד בלא קנין לגבות ממנו מבני חורין. וי"א דאינו משמעבד אלא בקנין^ה. ולהרמב"ם אפי' ערב היוצא קודם חיתום שטרות^ט צריך קנין, כל שלא נכנס ערב אלא לאחר מתן מעות.

דף קב:

עין משפט א.ב.ג.ד. אה"ע סימן נא סעיף א
עיין לעיל דף קב. עין משפט [א]

עין משפט ה. אה"ע סימן לב סעיף א

א. כותב על הנייר, או אפי' על חרס הרי את מקודשת לי^י, ובלבד שימסור זה בפני עדים^ב, אע"פ שאין בנייר או בחרס שוה פרוטה. וצריך לכתוב אותו לשם האשה המתקדשת כמו בגט, ואם כתבו שלא לשמה אינה מקודשת^ל.

- ו. לשון הטור ממשנה בתרא קל"ה ע"ב.
- ז. טור בשם הראב"ד. וכ"כ הרמב"ן מבתרא קע"ה ע"ב.
- ח. טור בשם הרמ"ה בבתרא פ"י סי' קנ"ד. והקשה בספר לחם משנה פ"א ממכירה מסי' מ' דאדם יכול לחייב עצמו בלא קנין. ועיין בש"ך ס"ק י"א מה שיישב בזה.
- ט. ואפי' כתב לו שטר בפני עצמו, כל שלא נתן לו רק בתורת ערבות דהיינו אם לא יפרענו יהיה שטר זה עליו לא מהני להרמב"ם, שמצריך קנין דוקא. סמ"ע ס"ק י"ד.
- אבל אם נתן שטר בפירושו על עצמו שלא יהיה לו שום דין ודברים רק עליו בודאי חייב. נתיבות ס"ק ד' בחידושים.
- י. כתובות ע"ד ע"א.
- כ. ובלבד שימסור בעדי מסירה כגט, כמבואר בסי' קכ"ד דזה דבר שיכול להזדייף. ובפני עדים, ובסי' קל"ג מובאת דיעה דמהני אף בלי עדים, וסגי בעדי חתימה למאן דסבר אף עדי מסירה כרתי עיין בח"מ.
- ל. אם לא שהשטר שוה פרוטה דמקודשת מצד הנייר, אלא אם כן אמר לה בפירושו שאינו מקדשה בכסף אלא בשטר.

א. ב. שטר קידושין אינו כותבו אלא מדעתה^מ, כתבו שלא לדעתה, ספק מקודשת. ויש מי שאומר שצריך להזכיר שם האיש והאשה בשטר כמו בגט^ג.

עין משפט ו. אה"ע סימן קיד סעיף ד

ד. ד. מת הבעל בת אשתו מוציאה אף ממשועבדים כבע"ח למזונותיה^ס, והוא שקנו מידו בקנין, או שהיה בשטר, אבל התחייב לה בדברים ניזונית רק ממשוחררים.

עין משפט ז. אה"ע סימן פב סעיף ז

ז. ט. שלמו לולד חודשיו^ע וגמלתו מההנקה ורצתה המגורשת שיהיה בנה עמה^פ, אין מפרישין אותו ממנה עד גיל שש שנים גמורות^צ, וכופין את אביו שיתן לו מזונות.

י. י. אחר שש שנים יכול האב לומר אם אינו אצלי לא אתן מזונות^ק, והבת אצל אמה לעולם ואפי' נישאת לאחר^ר, וחייב לזונה משום צדקה. ואם האב ראוי לצדקה מוציאים ממנו הראוי לה בעל כורחו.

מ. מ. רא"ש, ואם מינתה שליח ואמרה לו שילך ויודיע לבעל שרצונה להתקדש, לדעת הרמב"ן לא מהני, והביאו הב"י, מטעם דהוי כאומר אמרו דלא מהני בגט כיון שחסר בלשמה וה"ה הכא דאמרו מגרע בלשמה.

נ. משו"ת הרשב"א.

ס. מכתובות דף ק"ב ע"ב, במשנה.

ע. כתובות ס"ה ע"ב ועירובין ע"ב ע"ב.

פ. דלא כראב"ד שהביאו הגאון. אף דעל האב מוטל החינוך מ"מ יכול הוא בפעם או פעמיים כשמבקרו ללמדו תורה ולחנכו, ח"מ.

צ. מדברי השו"ע יש לדקדק דתוכל להחזיק בנה אצלה על כורחו של האב עד גיל שש, וזה נגד המושכל שהוא צריך ללמדו ויש ליישב בדוחק שהבן אינו רוצה להפרד מאמו ואז יכול אביו לומר איני זן אותו אף מדין צדקה שאינו שומע לי ללמדו כ"כ הח"מ.

ק. כתובות ק"ב ע"ב.

ר. עד שימות ותתזון אח"כ מנכסיו מתנאי כתובתה.

ודוקא שנראה לביה"ד שטוב שתהיה הבת אצל האם, דאל"כ אין האם יכולה לכוף שתהיה אצלה כ"כ מהר"ם פדואה בסי' צ"ג. וכתב הח"מ דצריך להתיישב בדין זה דאם הבת לא איכפת לה, אם למעשה אפשר לעקור מה שאמרו חז"ל דהבת אצל אמה.

הגה: יא. מתה אמה ש, אין אם אמה יכולה לכוף שיהיו הבנים אצלה.

ש. כ"כ הב"י בשם הרשב"ץ. וכל זה כלפי האב, אבל אם גם האב אינו חי, כלפי בית אביה של הבת, יש לאם האם עדיפות. כ"כ בח"מ ע"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוררים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com